Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26870
Copyright: Admont, Benediktinerstift

ante p̄missas. ipse q̄q comitatur. Atq̄d ut possit unūsq̄q; nr̄m parare se
sic discit orare. ⁊ de orationis lege qualis esse debeat noscere. Neq; enim deberet
4. pro. 10. cotidianū cibū potest iusto cū scriptū sit. Non occidet fame animam iusti.
ps. 36. Et iterū. Iuuenis fui etenim senui. ⁊ nō uidi iustū derelictū. nec semen eius
Mt. 6. querens panē. Ite p̄mittit dns ⁊ dicē. Nolite cogitare dicentes. q̄d edā
mus aut q̄d bibemus. aut q̄ uestiemur. hec enim nationes quer̄. Scit enim pat
ūr̄ q̄a horū omnium indigetis. Querite p̄mū regnū di ⁊ iusticiā eius. ⁊ hec
omnia apponentur nobis. Querentib; regnū ⁊ iusticiā di. omnia p̄mit
tit apponi. Hā cū di sint omnia. habenti dm̄ nichil deest. sicū ipse
dn̄m. 14. ñ deest. Sic danihel in leonū lacu iussu regis inclusus. prandiū diuinitus
pauitur. ⁊ inter feras esurientes ⁊ parcentes. homo di pascit. Sic alitur
3. Reg. 17. helias in fuga ⁊ sollicitudine cor uis ministrantibus. ⁊ uolucribū cybū
sibi apportantib; in p̄secutione nutriūt. atq; o humanę malitię deter
Et dimittimus tanda crudelitas. feri parcunt. aues pascunt. ⁊ homines insidiant. & se
uiunt. Post hec ⁊ p̄ peccatis nr̄is p̄cam̄ dicentes. & remitte nob debita
nr̄a sicut ⁊ nos dimittimus debitoribus nr̄is. Post subsidiū cibi petit &
uenia delicti. ut q̄ do pascitur in do uiuat. nec tantū p̄senti ⁊ tēporali
uitę s; & eternę ēsulatur. ad quā uenire potest si peccata dnentur.
Mt. 18. quę debita dn̄s appellat. sicut in euangelio dic. dimisi tibi ome debitū q̄a
me rogasti. Quā necessarie aut quā prudenter ⁊ salubriter ā monemur.
qui peccatores sumus. q̄ p̄ peccatis rogare cōpellim̄. ut dū indulgentia
de do petitur. ēsuetudo sue anim̄ recordet. Ne q̄s sibi q̄si innocens pla
ceat. ⁊ se extollendo plus peccet. instruit ⁊ docet peccare se cotidie
dū cotidie p peccatis iubet orare. Sic denuq; tōtis in ep̄la sua monet
1. Joh. 1. dicens. Si dixerimus q̄a peccatū ñ habemus. nos ipsos decipimus. ⁊ ueritas
in nobis ñ est. Si autem ēfessi fuerimus peccata ñra. fidelis ⁊ iustus est dn̄s. q̄ nob
peccata dimittat. In ep̄la sua utriusq; cōplexus est. q̄d & rogare p̄ peccatis
debeamus. ⁊ impetremus indulgentiā cū rogamus. Ideo fidelē
dn̄m dix̄ ad mittenda peccata fidē pollicitationis sue reseruantē.
quia q̄ orare nos p debitis ⁊ peccatis docuit. pat̄nā miam p̄misit. &
uenia securitā. Adiunxit plane ⁊ addidit legē. certa nos ēditione
⁊ sponsione ēstringens. ut sic nobis debita dimitti postulemus. sicut q̄d &
Lu. 6. ipsi certa peccatores nr̄os paria fecerimus. Idcirco ⁊ alio loco dic. in qua
Mt. 18. m̄sura m̄si eritis. ea remetietur uob. Et seruus q̄ p̄ dimissū sibi a dno
omē debitū. ēseruo suo noluit ipse dimittere. in carcerē relegat. q̄a in
dulgere ēseruo suo noluit q̄d sibi a dno indultū fuerat amisit. Que
adhuc fortius xp̄s in ceptis suis maiore censure sue uigore p̄ponit.
Mt. 6. Mt. 11. Cū steteritis inq̄t ad orationē. remittite si q̄d habetis ad ūsus aliquē.

ut & pat̄ ur